

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

8 Non enim volumus ignorare vos, fratres, de tribulatione nostra, quæ facta est in Asia, quoniam supra modum grauati sumus supra virtutē, ita vt rederet nos etiā viuere.

9 Sed ipsi in nobismetipsis respōsum mortis habuimus, vt non simus fidentes in nobis, sed in Deo qui suscitatur mortuos.

10 Qui de tantis periculis nos eripuit & eruit: in quem speramus, quoniam & adhuc eripiet.

11 Adiuuātibz & vobis in oratione pro nobis: vt ex multarum petronis facierum, eius quæ in nobis est donationis, per multos gratiz agantur pro nobis.

12 Nam gloria nostra hæc est, testimonium conscientiz nostræ, quodd in simplicitate cordis & sinceritate Dei, & non in sapientia carnali, sed in gratia Dei conuersati sumus in hoc mndo: abundantius autem ad vos.

13 Non enim alia scribimus vobis, quam quæ legistis & cognouistis. Spero autem quod vsque in finem cognoscetis.

14 Sicut & cognouistis nos ex parte, quia gloria vestra sumus, sicut & vos nostra in die Domini nostri Iesu Christi.

15 Et hac confidentia volui prius venire ad vos, vt secundam gratiam haberetis:

16 Et per vos transire in Macedonia venire ad vos, & à vobis deduci in Iudæam.

in Asia nobis quæ fuit oppressione de fratres mei vt scitis vobis
 בזמן דין דרדעין אחי על אולצנא דהוא לן באסי
 fuerint vt ppinq̄ adeo nostræ vires quam magis oppressi fuim⁹
 ודמאת אאאלני יתיר מן חילן ערמא דקריבין הו
 nobis esset vt nō mortis sententiā ferebamus his & de ad abiciendi
 לן לרמטקון: ועל הלן פסקן מותא דלא נהוא לן

mortuos qui excitat ipso Deo in sed anima nostra is
 ונמא על נפשו אלא על אלהא הו דמקים מיתא
 nos quodd eruet speramus & rursum liberavit nos duris mortuis qui
 ודומן מותא חסינא פרקן ותוב מסכרינן דפרק לן

donum eius vt sic quæ pro nobis vestrarū precum per amorem
 כמענדנותא דבעותכון דעל אפין תהוא מוהכתה

ei gratias agant & multi multis pro quæ facta est gratia
 ודמיתבותא דעבודא באפי סניאא וסניאא נודון לה
 mentis nostræ testimonium hæc est enim gloriatio nostra
 לן אפין: שובהן ניר הנו סהדותא דרעין

versati sumus Dei & cum gratia & cum sinceritate quodd et
 ודמיתבותא וברכותא ובמיתבותא דאלהא אתהפכ
 vos ipsos apud vos & magis corporis in sapientia & non
 כמולא בחכמתא דפגרא ויתראית לותכון דילכון
 estis quæ scientes ea sed vobis scribimus alia
 ודמיתבותא אהרנין כתבינן לכון אלא אילין דידעין אנתון

in finem quodd vsque autem ego confido vobis agnoscetis
 ונמענדעין אנתון תביל אנו דין דערמא לאהריתא
 multo ex modicum agnouistis etiam sicut
 ונמענדעין: איכנא דאף אשתודעתון קליל מן סני

Iesu Domini nostri in die quodd nostra vos etiā sicut nos sum⁹
 ודמיתבותא חנן איך דאף אנתון דילן כיומא דמרן ישוע
 vt venire in initio ab sui volens fiducia & in hac
 ובהנא תוכלנא צבא הוית מן קדים דאתא

per vos & transirem gratiam accipiatis vt dupliciter
 ונמענדעין דאעפאית תקבלון סיבותא: ואעבר עליכון

& vos venirem ad vos Macedonia à & rursum in Macedonia
 ונמענדעין ותוב מן מקדונא לותכון אתא ואנתון
 in Iudæam deducere

NOVUM
 IESU
 CHRISTI
 EVANGELIUM
 A
 IV. ...

8 ἢ ἵνα ἡμεῖς ὑμᾶς ἀγνοῦμεν, ἀδελφοί, ὡς τῆς θλίψεως ἡμεῶν τῆς ἐν Ἀσίᾳ ἡμεῖς ὑμᾶς ἔγνωμεν, ὡς τῆς θλίψεως ἡμεῶν ὑμᾶς ἔγνωμεν, ὡς τῆς θλίψεως ἡμεῶν ὑμᾶς ἔγνωμεν. 9 ὡς τῆς θλίψεως ἡμεῶν ὑμᾶς ἔγνωμεν, ὡς τῆς θλίψεως ἡμεῶν ὑμᾶς ἔγνωμεν. 10 ὡς τῆς θλίψεως ἡμεῶν ὑμᾶς ἔγνωμεν, ὡς τῆς θλίψεως ἡμεῶν ὑμᾶς ἔγνωμεν. 11 ὡς τῆς θλίψεως ἡμεῶν ὑμᾶς ἔγνωμεν, ὡς τῆς θλίψεως ἡμεῶν ὑμᾶς ἔγνωμεν. 12 ὡς τῆς θλίψεως ἡμεῶν ὑμᾶς ἔγνωμεν, ὡς τῆς θλίψεως ἡμεῶν ὑμᾶς ἔγνωμεν. 13 ὡς τῆς θλίψεως ἡμεῶν ὑμᾶς ἔγνωμεν, ὡς τῆς θλίψεως ἡμεῶν ὑμᾶς ἔγνωμεν. 14 ὡς τῆς θλίψεως ἡμεῶν ὑμᾶς ἔγνωμεν, ὡς τῆς θλίψεως ἡμεῶν ὑμᾶς ἔγνωμεν. 15 ὡς τῆς θλίψεως ἡμεῶν ὑμᾶς ἔγνωμεν, ὡς τῆς θλίψεως ἡμεῶν ὑμᾶς ἔγνωμεν. 16 ὡς τῆς θλίψεως ἡμεῶν ὑμᾶς ἔγνωμεν, ὡς τῆς θλίψεως ἡμεῶν ὑμᾶς ἔγνωμεν.

